

Előfizetési árak:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a
 lapszétküldésére vonatkozó
 fölhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Kompromisszum.

Pécs, 1899. június 5.

Széll Kálmán a képviselőház pénteki ülésén kijelentette, hogy a kiegyezés kérdésében is rendületlenül ragaszkodik a pártközi egyezményhez, még pedig a maga teljes egészében, abba belemagyarítani sem nem akar, sem nem enged semmit, mert annak a kötésnek minden szava, minden tétele oly világos és szabatos, hogy nem is igényel interpretációt.

S ime, dacára ennek az önértékes és férfias kijelentésnek, mégis olyan tendenciózus híresztelések tartják magukat a sajtóban, hogy a magyar kormány közvetítő indítványon törli a fejét, amely nem érintené ugyan a paktum lényegét, de mégis olyan formai engedményt foglalna magában, hogy azt az osztrák kormány elfogadhassa. Meg is mondják, hogy miben állna ez a formai engedmény, amely az ütköző pontot képező bankkérdésben adatnék. Ezek szerint a híresztelések szerint a magyar kormány elfogadná Thunnak azt a javaslatát, hogy a bankszabadság 1903-ig a mostani állapotnak megfelelően hagyassék meg s az új paritásos szervezet 1903 után minden további alkudozás nélkül lépjen életbe.

Hogy a pécsi lapok ilyen híresztelésekben tetszelegnek maguknak, azt rossz néven sem vehetjük tőlük, hisz ismerjük véleményüket felőlünk s így azon sem üt-

közhetünk meg, ha Széll Kálmánról a legmerészebb szószegést, a magyar parlament-ről pedig a legmesszebb menő birkatürelmet tételézik föl.

De hogy magyar lapok ezt komolyan veszik s különösen a lesben álló Tiszaklikk lapjai mint komoly valóságot tárgyalják, az már méltán fölháboríthatja az embert. Csodálkozni azonban nem csodálkozunk rajta, hogy a Tisza-klikk lapjai már új pártközi konferenciákat jósolgatnak, a melyeknek főadata lenne, az újabb formai engedményeket hozzájárulásukkal szentesíteni. Hisz az első pártközi egyezkedés a klikknek teljes vereségével végződött s így két kézzel kapnának az új egyezkedési kísérleteken, a melyek ha mást nem, hát az első egyezmény megbolygatását s a háborúságnak újult erővel való kitörését eredményeznék, már pedig a Tisza-klikk nevezetes arról, hogy nagyon szeret a zavarosban halászni.

Abban a pártközi egyezményben, a melynek az utolsó betűig való végrehajtására Széll Kálmán pénteken újabb ígéretet tett, a magyar ellenzék már elment az engedékenység legszűkebb határáig, mikor letett arról, hogy a kiegyezés kérdésében a hatvanhetes törvény világos rendelkezésének megkerülését rendkívüli eszközök felhasználásával is megakadályozza. Mert bármint csűrjük-csavarjuk is a dolgot, az kétségtelen, hogy a gazdasági

közösség fönntartása akár csak egy napra is az osztrák parlament hozzájárulása nélkül, flagrans megsértése az 1867. évi XII-ik törvénycikk idevágó rendelkezésének.

A béke és a közéleti korrupció kiirthatása végett a függetlenségi párt mégis belement abba a pártközi megállapodásba, hogy nem akadályozza meg a kiegyezési javaslatoknak négy, esetleg öt évi időtartamra való egyoldalú törvénybe iktatását s ezzel ugyanennyi időre lemondott róla, hogy programja megvalósítását a szentesített törvény szigorú alkalmazásával követelje. Ez olyan áldozat egy politikai párttól, a melyen túl menni már valóságos zászló-árulás lenne. Valóságos örütség tehát azt hinni, hogy a függetlenségi párt akár milyen újabb pártközi egyezkedésbe belemenjen s ott további engedményeket tegyen, legyenek ezek az engedmények akár formaiak, akár lényegbe vágók.

Mihelyt Széll Kálmán csak egy lépéssel is letér arról a szorosán meghatározott utról, melyet a pártközi paktum eléje szab; mihelyt nem teljes egészében hajtja végre a kötetést, a melynek minden szavát, minden tételét ő maga állapította meg teljes skrupulozitással: szemben fogja magát találni a függetlenségi párt legelszántabb harcával, az eszközöknek minden válogatása nélkül.

De szemközt találná a magyar parlament mindazon elemeit is, a melyek csak

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tévesztett utak.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Kedves Irma! Tudom, hogy keserű meglepetés lesz a számára ez a levelem. Előre is bocsánatot kérek, ha esetleg fájdalmat okozok. Hosszas, alapos megfontolásnak az eredménye az, hogy e levelet megírom. De meg kell írnom.

Tudom, hogy szeretett; érzem, hogy én is szeretem nagy, igaz szerelemmel. És mégis kell, hogy felbontsam azt a köteléket, mely bennünket összefűz, — kell, hogy visszaküldjem ezt a karikagyűrűt, szerelmének zálogát. Feledjen el, édes Irma. Gondoljon rám úgy, mint egy elmúlt, édes álomra. Én megőrzöm emlékémet s áldani fogom azért a sok boldog óráért, a mit nekem szerzett.

Isten önnel! Igaz szívvél kívánom, hogy találja meg azt a boldogságot, a mit a maga szép, nemes lelke megérdemel.

Kezeit csókolja — Taraczkai Elemér.

Mikor Csató Irma ezt a levelet elolvasta, egy ideig csak bámult maga elé, mint aki nem tudja, ébren van-e, vagy álmodik. Csak nagy sokára eszmélt föl.

Akkor aztán odarogyott az ágyára s elolvasta újra meg újra azt a rövid s nagyon

is homályos értelmű levelet. Szinte nem akart hinni azoknak a fekete soroknak. De mikor tekintete odatévedt arra a kis arany karikagyűrűre, akkor megeredt a könye és sirt hoszszan, keservesen.

Lelke, szíve megkönnyebbült, mikor jól kisírta magát. Kezde összeszedni zűrzavaros gondolatait. És csak azt tudta, csak azt érezte, hogy annak a gonddal ápolta, féltve őrzött színes, illatos ábrándnak vége. Tegnap még boldog menyasszony volt s ma egy megcsalt, magára hagyott szomorú leány.

— De minek is tette ezt Elemér! Mi oka lehet ennek a hirtelen változásnak? — kérdezte a leány százszor is magában.

De hiába, nem tudott választ adni a kérdésre. Kifáradt már a sok tépelődésbe. Felkelt s lassu léptekkel odavánszorgott kicsi íróasztalához. Ott aztán leült újra. Elővett egy kis diófa szekrénykét, mely telve volt illatos levelekkel. Elolvasta mind sorba egymásután. Mikor az utolsóval is végzett, akkor újra visszarakta a leveleket s aztán szép csendesesen lehúzza ujjáról jegygyűrűjét s a másikkal együtt odatette a kis diófa szekrénybe, oda azok közé az illatos, szerelmes levelek közé.

S aztán várt tovább, sokáig egy szerelmes leány bizva-bizó lelkével. Azt hitte, hogy Taraczkai visszatér hozzá, hisz ő annyira szereti.

Nap-nap után oda ült az ablakhoz s nézett arra, a honnét Taraczkai jönni szokott.

De hiába várta; Taraczkai nem jött, hanem jött helyette más.

Egy rövidke hir. Csak ennyi:

•Taraczkai Ákos jegyet váltott Szecsődy Melindával, — Szecsődy Gábor földbirtokos bájos és kedves leányával.

Csató Irma elolvasta ezt a rövidke kis hirt. És a hogy elolvasta, nem sirt, nem zokogott.

— Hát ezért! — csak ennyit mondott.

Most már azt hitte, hogy tisztán lát. Hisz a Szecsődy leány gazdag, előkelő leány, — ő meg egy szegény, alig ismert teremts. Megtalálta hát a kulcsot Taraczkai eljárásához.

Az első percekben valami kínzó fájdalom fogta el a lelkét. Gyötörte az a gondolat, hogy az az ember, kit ő rajongó szerelemmel szeretett, egy közönséges, mindennapi stréber, kinek csak pénz kell. A pénzért aztán elfelejti azt is, hogy férfi, ki már lekötötte szavát, becsületét egy leánynak, ki hitt neki, ki bizott benne.

Aztán meg más gondolatok támadtak a Csató leány lelkében.

— Meg fogom mutatni, — mondta a leány mintegy magával beszélve — hogy nem epeszttem magamat utána. Ha ő tudott gazdag menyasszonyt szerezni, hát én is tudok majd gazdag vőlegényre szert tenni. S aztán élek fényben, jó módban, gond nélkül.

De a szíve mást sugott a leánynak. Olyan bohó, ostoba dolgokat valami csendes, édes

a pártközi egyezmény alapján tettek le ellenzéki álláspontjukról; mert hisz maga Apponyi Albert jelentette ki még Bánffyval szemben, hogy kiegyezést az osztrák császárparagrafus igénybevételével kötni nem enged; a paktumban tehát, amely ezt mégis megengedi, ő is, pártja is meghozta a maga áldozatát, a melyen túl politikai integritásának súlyos sérelme nélkül nem mehet.

Mihelyt elkezdtünk distingválni a paktum kikötései között s azokat lényegesekre s nem lényegesekre osztjuk, a mely utóbbiakat megtartanunk nem kell: azonnal halomra dől az egész egyezmény, mert azt, hogy mi abban a lényeges és mi nem az, a dolog természetéből folyólag csak azoknak a pártoknak az egyetértő összessége határozhatná meg, a melyek az egyezményt létesítették. A függetlenségi párt pedig annak minden szavához, mint lényegeshez ragaszkodik, mert hisz Széll Kálmán maga világította meg azt a körültekintő gondosságot, a melylyel annak minden szava megállapítva lett, emellett pedig még a lehetősége is ki volt zárva annak, hogy ily fontos szerződésbe bármiféle lényegtelen dolog is föl lett volna véve, a melyre a szerződő pártok egyike vagy másika súlyt ne helyezett volna.

Az a kompromisszum terv is, amely a bankkérdésben a föntiek szerint forgalomban van, nem csupán formai dolog, hanem igenis érinti a paktumnak épen azt a lényegét, a mely miatt a volt nemzeti párt küzdött és ellenzett minden további provizoriumot. Az volt ugyanis a jelszó a nemzetipárton, hogy a gazdasági kérdésekben semmi szín alatt sem engedik az eddigi állapotok meghosszabbítását sem a vámszövetségre, sem a bankügyre vonatkozólag. Vagy végleges rendezés az új javaslatok elfogadásával, vagy különválás: erre esküdtött a nemzeti párt.

Már most hogyan képzelhető, hogy a volt nemzeti párt tagjai szó nélkül elfogad-

janak egy olyan újabb kompromisszumot, amely a bankkérdésben négy évre terjedő provizoriummal kinyújtja az eddigi állapotot s az új javaslat idevonatkozó részét csak 1903 után lépteti életbe? Ez lehet az osztrákoknak s a velük szövetséget gyászmagyarkáknak a jámbor óhajta, de valóra válni nem fog soha, míg a politikai tisztességnek csak egy szikrája is él Magyarországon.

Újabb kompromisszum lehetősége tehát egyenesen ki van zárva, de célja sem lenne az engedmények lejtőjén való továbbcsuszkálásnak, mert annyi engedményt ugy sem adhatnánk, a mennyi az osztrákok farkaséhségét lecsillapítani képes lenne. Itt nincs más menekvés, mint vagy keresztülvitele a paktumnak az utolsó betűig, vagy végleges különválás: boldoguljon az az éhes népség magában.

H i r e k.

Pécs, 1899. június 5.

Három majális.

A tegnapi vasárnap derült, szép idő mellett folyt le, nagy öröme a mulatság-rendezőknek. Mert tegnap éppen három nyári mulatság volt, melyeket ha elver az eső, bizony nagy kár lett volna. A mulatságok lefolyásáról saját tudósítóink a következőkben számolnak be:

A kereskedelmi kaszinó nyári ünnepélye.

A »Pécsi Kereskedőifjak Kaszinója«-nak fáradhatlan rendezőse, mely már előkelő s kitünően sikerült estélyeivel a farsangi idény alatt s most a tavasz beköszöntével rendezett, s minden szerdán megtartatni szokott összejöveteleivel már régóta magára vonta a közönség figyelmét s városunk egyleti életének egyik számot tevő tényezőjévé vált, tegnap ismét fényes tanujelét adta nem csekély rendezői tehetségének.

A pécsi kereskedőifjak kaszinója, a pécsi jótékony nőegylet helyiségeiben nyári ünnepélyt rendezett, illetve ez alá a szerény cím alá rejtette azt a nagy vállalkozást, melynek eleget tenni fényesen sikerült.

A közönség, dacára annak, hogy az ünnepély kezdete délután öt órára volt hirdetve, már a kora délutáni órákban zsufolásig megtöltötte a jótékony nőegylet kertjét és helyiségeit s még sem lehetett panasz a kert kellemetlen túlszűfolttsága miatt, ami ismét csak a helyes és szakavatott rendezésnek köszönhető.

A bejáratnál szemben állott a »Variété-színház« városzínekkel díszített színpadja. A katonazenekar köröndje köré csoportosultak a konfetti és serpentin, a tőzsde, a virágcsarnok és a pezsgő-pavillonok. Ezt kellett volna ugyan első helyen emlitenünk, de azért tettük a sorrendben utolsónak, hogy bővebben foglalkozhassunk vele. A pezsgős-pavillonban, melyben bájos, fiatal hölgyek mérték a habzó, vérpezsdítő italt, már a műsor kezdete előtt megtelt s ez képezte a népünnepély egyik gócpontját. A műsor után pedig a pezsgős-pavillon volt a leghangosabb s itt a cigányzene tüzes nótái mellett, csinos kis parázmurit rendeztek a vendégek.

Pontban öt órakor harangzó jelezte a színpadon lejátszódó műsor kezdetét, melyet a pécsi tornaegylet műtornászati mutatványai nyitottak meg. Ezután Salgó Sándor hírlapíró társunk szavalata következett, melyet nagy tetszéssel s óriási tapsal fogadott a közönség. A műsor következő számát Szabó Erzsike magánjelenete képezte. A fiatal hölgy — ki hir szerint jövőre már a szini tanodába kerül, — nem csekély előadói képességgel fejtette meg feladatát.

Ezt Schlesinger Aranka éneke követte. Nyári ünnepélyről referálunk, mi már magában véve a fesztelenség jellegét viseli magán s így komolyabb kritikától tartózkodnunk kellene. De Schlesinger Arankát, kit közönségünk már többszöri műkedvelői fellépéseiből igen jól ismer — épen az jellemzi, hogy énekével a legfesztelenebb keretben, akkor is midőn komoly kritikától aligha tarthat, csengő hangjával, precizitásával nem megemlést, hanem kritikát provokál. Tegnapi fellépésével is csak szaporította ama nem csekély sikerek számát, melyekről alkalmunk volt az elmúlt farsangi idény alatt is beszámolni. Schlesinger Aranka tegnap két dalt énekelt. Az első Blaha Lujzának egyik kedvelt betét dala volt, mely után frenetikus tapsvihar hangzott fel a hallgató közönség soraiból, mire Schlesinger Aranka a második dalt, az »Eleven ördög« tüszentő kuplóját énekelte el, melyet szintén óriási tapsal fogadott a publikum. Dacára annak, hogy a pécsi jótékony nőegylet kerthelyisége

boldogságról, melyet nem pótol sem fény, sem ragyogás.

De a leány elhallgattatta szívét. Most már csak az észére hallgatott, a mely azt mondta neki, hogy boszulja meg magát Tarackain.

És a szegény, bohó leány azt hitte, hogy az lesz az igazi boszu, ha ő is férjhez megy máshoz, egy gazdag, pénzes emberhez.

Nem tudta, nem gondolta, hogy csak a saját életét teszi tönkre.

* * *

Ugy lett, hogy a Csató leány elgondolta. Akadt egy gazdag, pénzes emberre, a ki neki — feledkezett a szép Csató leány beszédes, kék szemének s mikor látta, hogy a leány nem idegenkedik tőle, hát megkérte a kezét.

Csató Irma meg úgy örült annak a gondolatnak, hogy most már megboszulhatja magát Tarackain.

* * *

Tarackai, a szerencsés vőlegény, utoljára tért be a legénylakásába. De nem érzett semmi örömet, hogy bucsut mondhat a rideg garzon életnek. Inkább valami bántó keserűség tartotta fogva egész valóját.

Oda ült az íróasztala elé, kihuzta a fiókot s kezdte kiszórni azt a sok legénykori emléket, a mi eddig oly kedves volt neki.

Egy levélcsomó akadt a kezébe. Hala-

ványkék szalaggal volt átkötve s valami finom, gyenge ibolyaillat áradt ki belőle. Ez a gyenge illat aztán egy kissé megzavarta a férfit.

Nem dobta el a levélcsomót, hanem egymás után szedegette elő azokat a rózsaszínű, divatos leveleket. S elolvasta őket mind sorba egymásután.

Az utolsó borítékban egy arcképet talált, — a Csató leány képét.

Sokáig, hosszasan nézte Tarackai a képet. Még beszélt is hozzá.

— Bocsáss meg te édes, te jó leány. Tudom, hogy nagy szomorúságot okoztam neked. De hiába, nem tehettem másként. Nekem pénz kell, hogy biztosítsam a magam számára a carriert. Te szegény leány vagy s csak nyomorúság lett volna részünk . . . Pedig érzem, hogy szeretlek most is, . . . a menyegzőm előestéjén . . .

És csak nézte tovább azt a szép leány arcot.

Csak akkor ijedt föl, mikor az inasa lépett be s egy levelet adott át neki. Hosszu, lányos irás volt a borítékban. Tarackai megismerte az irást.

Izgatottan bontotta föl a levelet. Egy eljegyzési kártya volt csak benne, rajta e néhány szó:

»Csató Irma — Zsiga Károly — jegyesek.«

Tarackai úgy érezte, mintha valami bele-

nyilallott volna a lelkébe, mintha valami nagy, keserű csalódás érte volna. Maga sem tudta tán, hogy mi az, a mi úgy ránehezedik a lelkére.

Hisz neki már semmi joga ahhoz a leányhoz. Ő volt az, ki fölbontotta a viszonyt, és mégis most úgy érezte, hogy elvesztett valamit, a mi neki oly annyira kedves és drága volt.

— Hát Irma sem jobb a többinél, — gondolta magában, — hát ez az a nagy szerelem, a mely nem tud feledni soha! Oda dobja magát az első ember karjaiba, a kiről tudja, hogy pénze van.

Tarackai nem gondolt arra, hogy saját magát is elítéli, mikor a pénzről beszél.

Ő most csak arra a leányra gondolt, ki egyszer neki suttogott lázas, szerelmes szavakat.

Sokáig nézte azt a kiseljegyzési kártyát. Aztán felkacagott olyan keserű, szinte gúnyos kacagással.

— No legalább nem tartozunk egymásnak semmivel! — mondta magában.

Pedig nem úgy volt. Tartoztak ők ketten egymásnak nagyon sokkal. Két életnek összetört, tönkre tett boldogságával.

De hát erre talán egyikük sem gondolt? . . .

* * *

akusztika dolgában legkevésbé sem alkalmas énekelőadások tartására, ez nem csökkentette a műsor eme számának értékét, mert Schlesinger Aranka erős, csengő hangja tisztán hallatszott, mint a pacirta éneke, mely minél magasabb régiókból hallatszik, annál csattogóbb.

A műsort a pécsi tornaegyesület márványszobrai fejezték be. A műsor eme számának is minden egyes csoportját tapsviharral s eljenzéssel fogadta a közönség, mit a tornaegyesület közreműködött tagjai méltán meg is érdemeltek. A kiállítás és rendezése a csoportoknak s a különféle mythologiai jelmezek rászolgáltak a közönség elismerésére.

Az utolsó kép, hazafias tárgyánál fogva, leirhatlan lelkesedést keltett. Ebben — ugyanis — a pécsi tornaegyesület a honvédszobrot mutatta be, mely kivétel s hű hasonlatosság dolgában, minden eddigi vállalkozást fölülmúlt.

A műsor egyes számai közötti pauzákat a 44-ik gyalogezred zenekara töltötte be.

Este 8 órakor kezdődött a tánc s itt meg kell említenünk azt az egyébként véltlen hibáját a rendezőségnek, hogy a táncoló párokat a nőegylet nagytermébe szorították, mi a hőséget szinte tűrhetlenné tette.

De ez nem gátolta a tánc kedvelő ifjúságot, hogy azért Farkas Sándor zenekarának hangjai mellett kivilágos kivirradtig ne ropja a ropogós csárdást.

A négyest két kolónban, nyolcvan pár táncolta s a terem túlszűfolttsága okozta azt is, hogy úgy a rendezőség, mint a helyi sajtó kiküldött tudósítói képtelenek voltak a megjelent hölgyek névsorát összeállítani.

A pécs-budaikülvárosi kath. kör

tegnap délután 4 órakor Agoston-utca 22. sz. alatti kerthelyiségében igen szépen sikerült juniálist rendezett. Vidám zeneszóval kezdődött a mulatság s már a kora délutáni órákban talpon volt a tánc kedvelő ifjúság, mely estefelé megpihent. Ez idő alatt a »Pécsi Polgári Daloskör« mulattatta a nagyszámú vendégeket valóban precizen előadott szép magyar dalokkal. A juniáliston — a melyen világposta, konfetti és serpentin nyújtottak szórakozást — megjelent a pécs-budaikülvárosi kath. kör diszelnöke, Erreth János, továbbá: Spiess János kanonok, Gauser János nyug. esperes, Hannuy Ferenc theologiai tanár, Vajdits Gyula papnöveldei lelkiigazgató, Mayer György és Virág Ferenc karkáplánok. A szünet után esti 8 órakor ismét táncra perdült a fiatalság s a késő hajnali órákig táncolt.

Fényes, előkelő bál volt a kaszinó bál mindig. Most is annak ígérkezett.

Már korán gyülekeztek a vendégek. A cigány is csakhamar rákezdte a csárdást s megindult a tánc.

Tarackai is ott táncolt a párok közt. A felesége kedvéért jött, mert neki magának ugyan semmi kedve sem volt a tánchoz.

Amint ott táncolt éppen a cigány előtt, látja, hogy egy gyönyörűsége szőke asszony lép be a terembe egy igénytelen, fakó arcú férfi karján.

Tarackai megismerte az asszonyt. Csató Irma volt.

A fiatal asszony nem vette észre Tarackait. Leült s egyideig csak nézte a táncoló párokat.

Tekintete egyszerre csak odatévedt a Tarackai délceg, férfias alakjára. Tüzzrózsák fakadtak az asszony arcán. Hirtelen elkapta tekintetét s oda nézett a férjére.

S amint látta férjének kiélt, szánalmas alakját, vértelen, fakó arcát, valami csendes, fájó szemrehányást érzett. Az járt az eszében, hogy minek is kötötte viruló ifjúságát ehhez a kiélt, szinte élettelen alakhoz. Egyszerre kedvetlen lett. Szeretett volna elrohanni a bálteremből s futni messze, messze . . .

De hirtelen eszébe jutott valami. Ta-

A Munkásképző-Egylet

az üszöghi erdőben rendezett tegnap délután jól sikerült juniálist.

Délután 2 órakor indult egy nagy csapat munkásság a balokányi tó mellől zenekísérettel melletti ki a feldiszített erdőbe, hol a mulatság megnyitására az egyleti dalárdisták Gebauer Antal karnagy vezetése alatt elénekelték a legújabb munkásindulót, a mit a Zsolnaggyári tűzoltók zenekara kísért. Az indulót Gebauer szerzette s az igen sikerült.

Azután a fellobogózott tánchelyen kezdetét vette a tánc és folyt kevés megszakítással a késő esti órákig s 68 pár vett benne részt.

Közben volt serpentin és konfetti-dobálás is, valamint világposta is közlekedett. Majd több tréfás szavaltat következett s a dalárda munkásdalokat adott elő. Természetesen nagy kelete volt a jó friss sörnek, tormás virslinek és egyéb ételnek s italnak s a kedélyes mulatság csak este 11 órakor ért véget, mikor az ünneplő munkásság szép rendben bevonult az erdőből a városba s itt egy kellemes mulatság emlékével tért meg otthonába.

Napirend 1899. június 6-án.

Naptár: kedd, június 6. — Róm. kath.: Norbert. — Prot.: Norbert. — Görög-kel.: (máj. 25.) Iván. — Zsidó: Síván 28. — Nap két 4 óra 8 perckor; nyugszik 7 óra 49 perckor. — Hold két 2 óra 52 perckor éjjel; nyugszik 6 óra 50 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő, zivatarok várhatók.

Baranyamegyei gazdasági egyesület választmányi ülése d. u. 4 órakor a vármegyeház közgyűlési termében.

— (Személyi hír.) Br. Fejérváry Imre főispán tegnap reggel Hidasra utazott, a honnan délután, a muzeum megnyitás alkalmából átment Szegzárdra. A főispán holnap délben Hidasdon részt vesz Kardos Kálmán nyug. főispán, országgyűlési képviselő s Pécs város diszpolgárának hatvanadik születése napja alkalmából rendezendő diszebédén.

— (Kis Urnapja.) Tegnap volt Kis Urnapja. Az idő pompás és derült volt egész nap s a kis Urnapja a csütörtöki Urnapot bizony ebben felülmúltta. A belvárosi plébániatemplomból tegnap 9 órakor körmenet indult a Szechenyi-téren a Szentháromság szobor előtt, a városháza és az Irgalmasok temploma és a Jókai-téri Tichy-ház előtt álló diszes sátrakhoz, melyen a városi tisztviselők, a tör-

rackaira gondolt. Ennek az embernek nem szabad látnia, hogy ő szenved, gyötrődik.

Mulatni, táncolni kezdett. Mosolyogva, szinte kacéran táncolt s tekintetével úgy lopva oda-oda pillantott Tarackaira. Észrevette, hogy a férfi figyelemmel kíséri. Ez még inkább ingerelte, annál szilajabban táncolt.

Tarackai észrevette az asszony jókedvét. Talán gondolt is arra, hogy ez az asszony most csak az ő szemét akarja bekötni s mutatni akarja, hogy boldog, gondtalan életet él. Tarackai mosolygott.

Kiolvasta az asszony szemeiből a lelket sorvasztó lemondást, a mely fogva tartja az ő lelkét is. Ugy szeretett volna odarohanni ahhoz az asszonyhoz s úgy kérni, koldulni a szerelmét.

A fiatal asszony épen abbahagyta a táncot. A tekintete ismét ott pihent Tarackain. Tarackai észrevette, hogy az asszony nézi. Mintegy akaratlanul is megindult feléje.

Irma észrevette Tarackai közeledtét. Egy pillanatra valami kéjes zsibbadás fogta el egész valóját, de aztán megacélozta lelkét.

— Szabad kérnem egy fordulóra, — nagyságos asszonyom!

Az asszony felkelt s táncra indult Tarackaival. A férfi mindig erősebben szorította magához az asszonyt. Szinte érezte az asszony forró lehelletét s a hajából kiáradó illat csak

vényhatósági bizottsági tagok is résztvettek s a zenét a 44-ik gyalogezred zenekara szolgáltatta. A körmenetet Magenheim József belvárosi plébános vezette, ki előzőleg a templomban reggeli 8 órakor ünnepi misét celebrált, melyen a főgimnáziumi énekkar működött közre.

— (Halálozás.) Kelemen István mézszármester életének 38-ik évében az éjjel meghalt. Temetése holnap (kedden) délután 5 órakor lesz a Makár-utca 34-ik számú házból a szigeti külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét kedden reggel 8 órakor tartják a Ferencrendiek templomában. Halálát özvegye és nagyszámú rokonság — köztük Kappéter Ferenc kir. adótárnok, mint sógora — gyászolják. — Prunauer Kálmán szül. Krebess Róza, életének 31-ik évében, ma délután meghalt. Temetése holnapután (szerdán) délután 5 órakor lesz a zöldfa-utca 8. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelőmisét f. hó 8-án reggel 8 órakor tartják a belvárosi templomban.

— (A gazdasági egyesület ülése.) A baranyavármegyei gazdasági egyesület holnap e hó 6-án délután 4 órakor a vármegyei közgyűlési termében ülést tart.

— (A katonai felülvizsgálat.) A folyó évben elkészve megtartott sorozások miatt június hónapban, az első katonai felülvizsgálat f. hó 9-én d. e. 9 órakor tartatik meg, hogy azon a már folyó évben sorozott, s netán felülvizsgálatra jelentkezni óhajtok is résztvehessenek.

— (A budai gör. kel. szerb püspök Mohácsra.) A mohácsi gör. kel. hitközség már hetek óta lázas tevékenységgel tette meg a szükséges intézkedéseket az iránt, hogy megyés püspökét minél impozánsabban fogadhassa. Ez a törekvés a maga ideális érdekkörébe vonta az egész várost, a mely a legnagyobb örömmel fogadta vasárnap az érdekes magas vendéget. Mohács város magáévá tette szerb polgárainak az ügyét és így Toldy Ignác városbíró vezetése alatt az előjáróság és a képviselőtestület a vasuti pályaudvaron fogadta a mohácsi gör. kel. szerb hitközségi képviselők testületével együtt a püspököt. Az első szót Andriás Tivadar dr., a mohácsi gör. kel. szerb hitközség elnöke, mint a kinek hívására jött a püspök Mohácsra, intézte a főpásztorhoz, azután nyomban a város bírása Mohács nevében Bogdánovics Lucian püspökhöz, mint a városnak legszivesebben látott vendégéhez. Ugyancsak Mohács város a magas vendég tiszteletére a Frommer-féle ház előtt impozáns diadalkaput állított fel és egy-

ujra azt juttatta eszébe, hogy ez az asszony az övé lehetett volna.

— És mért ne lehetne még mindig! — gondolta Tarackai.

— Ejnye de szóval ember lett magából — szölt Irma Tarackaihoz — miközben kék szemepárja odatapadt a férfi kipirult arcába.

— Igaza van, nagysád! Nem tudom, mit mondjak. Tán azért, mert sokat szeretnék mondani. Sokat, a mi elmúlt s tán vissza se jó többet.

Az asszony kiérezte a férfi szavából a melegséget. Ugy szeretett volna, ha az tovább beszél ezen a hangon. Tán maga sem tudta, mit akar vele, csak úgy gondtalanul vetette oda a férfinak:

— Minden vissza jöhet — ha erősen akarjuk!

Tarackai megremegett erre a néhány szóra. Egyszerre erőt vett rajta a szenvedély. Elfeledte, hogy felesége is itt táncol közöttük, hogy a Csató leánynak férje van. Odahajolt hozzá s szenvedélyes hangon beszélt az asszonyhoz:

— Irma, hát meg tudna bocsátani! El tudná feledni, a mi történt? Tudna engem újra szeretni úgy, mint szeretett . . . akkor?! Szóljon Irma, csak egy biztató szót s én széttepek minden akadályt, a mi kettőnk között áll.

Az asszony lelkét megremegették a szen-

szersmind felkérte a város lakosságát, hogy a szerb testvérek ezen püspöklátó ünnepén házaikat fellobogózzák. A bevonulás a vasutól a Kossuth Lajos utcán át a Kardos Kálmán, Király és a Szent-Háromság-utcákon történt a szerb templomig, a hol szintén diadalkaput állítottak fel. Mint fölöttébb érdekes mozzanatot említjük meg, hogy a püspök Mohácson a vasárnapi nagy misén *Vuin* nevű teológust diakonná szentelte, presbiterré (valóságos pappá) pedig további püspöki utjában, Lipován fogja felszentelni. Ezen a teologuson kívül még egyet fel fog szentelni a püspök diakonná és később presbiterré. Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán, a püspök fogadtatási ünnepélyen hivatalos elfoglaltsága miatt Mohácson ugyan jelen nem lehet, de a siklósi ünnepeken részt vesz. Minden hivatalos fogadtatási ceremónia azonban csak halványan bírja kifejezni azt a lelkesedést, amelyet ezen az ünnepen a nép, az istenadta nép hordott a szívében tegnap, az a derék szerb nép, a ki Athánáckovics Pláton óta, tehát már 61 esztendeje, nem tisztelhetett körében megyés püspököt.

— **(Engelék bakisa.)** Ily cím alatt mi is közöltük azt a rágalmozó cikket, melyet a »Magyar Hirlap« szombati száma hozott a »Arbeiterzeitung« után. Mint értesülünk *Percel* Dezső a cikkben foglalt, ellene irányuló sértésekért a sajtóbiróságnál vesz elégtételt, de a cikket reprodukáló lap szerkesztőjét, *Fenyő* Sándort provokáltatta és a következő nyilatkozatot tette közzé: A »Magyar Hirlap« mai számában »Percel és az Arbeiterzeitung« cím alatt egy személyemet mélyen sértő cikk jelent meg. Midőn sietek e közleményt teljezen valótlannak és tendenciózus koholmányként jelenteni ki, egyúttal kötelésségemnek tartom hozzátenni, hogy a megtorlás iránti lépéseket minden irányban megtettem. Bpest, 1899. évi hó 3-án *Percel* Dezső. Kívánatos is — amint mi e véleményünket már vasárnapi számunkban megirtuk — hogy a rágalmozások megcáfoltassanak s az osztrák szenny lap koholt vádjai kellő értékükre szállítottassanak le.

— **(Építőmunkások gyűlése.)** Tegnap délelőtt 11 órakor a pécsi építőmunkások a szakegyleti helyiség udvarán gyűlést tartottak. Mitegy kétszáz ember jelent meg a gyűlésen, melynek elnöke *Horváth* József volt s a hatóságot rajta *Oberhammer* Antal rendőrkapitány, *Kováts* Antal rendőrbiztos kíséretében, képviselte. A gyűlésen a munkahiányt tárgyalták s a napirendhez *Szabó* József *Végh* József és *Schmira* Károly szóltak. Legérdekesebb volt *Schmira* Károly beszéde, a

vedélyes szavak. Ugy szeretett volna oda-borolni a férfi keblére s úgy mondani el nagy szerelmét. De aztán eszébe jutott neki az a sok átvirrasztott éjszaka, mikor sirva, zokogva hívta Tarackait; eszébe jutott neki, hogy a mi keserűség, fájdalom jutott részül neki, azt mind ennek az embernek köszönheti.

Egy pillanat alatt átgondolta ezeket s valami vad, szinte gyilkos vágy fogta el, hogy ő most ezt az embert megbosszulja. Visszaadja neki legalább egyrészét annak a fájdalomnak, a mit ő végigszenvedett.

— Szóljon Irma, megbocsát? — sürgette Tarackai az asszonyt.

Az meg kacéran mosolyogva válaszolt: — Megbocsátok, uram, el is feledek mindent — mert már nem szeretem s nem is tudnám szeretni! — Vezessen kérem a helyemre!

Tarackai elsápadt. Helyére vezette az asszonyt s aztán odament a feleségéhez, ki kényeskedve, becézgetve szólt hozzá:

— Ejnye Elemér, de sokat foglalkozott azzal az asszonnyal!

— Eh, egy régi ismerősöm! Csupa udvariasságból táncoltam vele egy tourt.

Aztán oda pillantott *Csató* Irmára. Az meg éppen cukros mandulát ropogtatott, a mit mosolyogva köszönt meg férjének.

Deér.

ki eddig a »Munkás« szerkesztője s a szocialisták legtevékenyebb vezére volt s most a szerkesztést ott hagyta, a pártszervezetből pedig kilépett. *Schmira* a szakegylet belső dolgait kezdte feszegetni, miért is a gyűlést vezető *Horváth* József elnök figyelmeztette, hogy megvonja tőle a szót, ha a tárgynál nem marad. Egyébként a gyűlés rendben folyt le és féltizenkét órakor ért véget.

— **(Eljegyzés.)** *Kremsz* Mariskát eljegyezte *Zsivánovits* Károly Pécssett.

— **(A csillagos ég júniusban.)**

Ez a hónap leginkább hosszú napalaival és rövid éjjeleivel válik ki, mert a nap 21-én a Rák jegyébe lépve, legészakibb állását foglalja el s akkor éri el legnagyobb fény- és melegkifejtési képességét. E napon, mely az év leghosszabb napja s melyet a nyár kezdetének nevezünk, a nap már reggeli 3 óra 45 perckor kel és csak esti 8 óra 30 perckor nyugszik s így a nap hossza 17 óra, az éjszaka hossza ellenben csak 7 óra. Június 8-án részleges napfogyatkozás lesz, mely Budapesten reggeli 5 óra 40 perckor kezdődik s mintegy egy óra hosszat tart, mert a hold árnyéka 6 óra 46 perckor már kilép a nap tányérjából. A hold fénye kezdetben csökken s gyorsan közeledik a naphoz és 8-án mint ujhold láthatatlanná lesz. Néhány nap múlva ellenkező irányu keskeny sarlójával ismét előtűnik, szélesebb lesz s első negyedében, 16-án a Szűz csillagképebe jut. 23-ig teliholddá mővi ki magát s a déli égaljon a Nyilas csillagképeben esti fél 9 órától reggeli fél 5-ig látható. Azután fogyólag emelkedik és 30-án, utolsó negyedében a Hal csillagképe előtt vonul el. Tizenharmadikán van legtávolabb a földtől és 25-én legközelebb ahhoz. A bolygók közül a Vénust omlithetjük első sorban, mely csak rövid ideig látható hajnalonta északkelet felől, de azért még elég ragyogóan. A Mars mint kevésbé fényes bolygó mutatkozik az Oroszlán csillagképeben. 30-án 11 óra 7 perckor nyugszik, miközben a Földtől 32—38 millió mértföldnyire távolodik. 16-án az első negyedében álló hold fázisába jő s 22-én a Jupiter mellé kerül, mely akkor a délnyugoti égbolton a Szűz és a Mérleg csillagképei között lebeg. A Saturnus ebben a hónapban a legfényesebb.

— **(A bajai halászsok strájkja.)**

A múlt télen Baja város közgyűlése többféle fogyasztási cikkekre külön városi fogyasztási illetéket rótt ki, így a halra három krajcárt különként. A közgyűlés e határozata ellen a halászsok azonnal fölebbeztek, mert a halászat különben is nehéz kenyér, ez az új adó azonban elviselhetlen a bajai halpiacra. A belügyminiszter a közgyűlés határozatát jóváhagyta a város pedig az új fogyasztási adószedés jogát bérbeadta egy vállalkozónak. Ez ügyben a halászsok és halkereskedők értekezletet tartottak, melyen elhatározták, hogy mindaddig Baján halat nem adnak el senkinek, a míg a város a halfogyasztási adót meg nem szünteti. E határozatuk meghozatala után szétszedték a halpiacokon levő elárusító bódéjaikat, Baja területéről elhurcolták sátraikkal és bárkáikkal a várossal szemben levő, Pestmegye területéhez tartozó Pandur-szigetre, a halukat pedig Budapestre küldik. A város közönsége a halászsok pártján van és érthető érdeklődéssel várja, ki fog győztesen kikerülni ebből a nem mindennapi háboruszkodásból.

— **(Kétszáz éves himzés.)** Aszaló somogy megyei községben házépítés alkalmával érdekes, Rákócy korából való sirra bukkantak a munkások. A tölgyfa koporsó még eléggé ép volt, fedelén pedig rézszegekkel kiverve olvasható: E sötét boltban nyugszik *Kovács* János, meghalt 1708-ban. A sirnak különös érdekessége, hogy a nyersselyem himzésű régi magyar motívum szemfödél éppen maradt, sőt színét is megőrizte. A szemfödél fekete színű, barna és ezüst szálakkal himezve. Az érdekes himzést szentmártoni *Darnay* Kálmán sümegi muzeumában helyezték el.

— **(Gimnazisták kirándulása.)**

Folyó hó 8-án (csütörtökön), a koronázás évforduló napján a pécsi főgimnaziumnak mintegy százhusz tanulója *Incédy* Dénes igazgató vezetése s több tanár felügyelete alatt — mint már jeleztük is — Mohácsra rándul ki a történelmi nevezetességi helyek megszemlélése végett. A reggel 3/8 órakor érkező ifjúságot és tanárait a vasuti állomásnál *Szinkovich* Károly főszolgabíró fogadja. Innen kivonulás a Kálvária-kápolnába szent misére, istentisztelet után ünnepély szavalattal, énekkel és történelmi tárgy emlékbeszéddel, melyet Nagy Béni, a történelem tanára tart. Az ünnepély befejezése után kivonulás a vasuti vendéglőbe villásreggelire. Ezután kirándulás a Csele-patakhoz s itt a Lajos-szobor megkoszorúzása. Visszajövet az iparosok olvasóköri társas ebéd. Délután a város nevezetességeinek megtekintése s esetleg — a mennyiben az idő s a Duna vizállása megengedi — kirándulás a szigetre. Estefelé vacsora a vasuti vendéglőben és 8 óra 25 perckor visszautazás Pécsre.

— **(Kölcsön helyett bot.)** Mihályovszky Milán pellerdi lakos, a napokban elment egyik szomszédja *Násoda* Pálhoz azzal a szándékkal, hogy ötven forint kölcsönt kér tőle. El is mondta szándékát a szomszédnak, aki azonban nem volt hajlandó a kért kölcsönt folyósítani. Ezen aztán annyira összeveszttek, hogy a szomszéd, bottal verte ki a házából Mihályovszkyt. A dolognak folytatása lesz a bíróságnál, ahol Mihályovszky tettelesség által elkövetett becsületsértés miatt panaszt emelt szomszédja ellen.

— **(Egy család életveszélyben.)**

Könnyen végzetessé válható életveszélyben forgott *Gianone* Virgil, a Dunagőzhajózási Társaság bányafelügyelője és családja szombaton este. Épen vacsoránál ültek bányatelepi lakásukon, mikor *Gianone* Virgilmé rémülten ugrott fel és lérijét ijedten figyelmeztette, hogy a szoba egyik ablakának párkányán valami tűz lobog. *Gianone* Virgil nem vesztvén el lélekjelenlétét, gyermekeit kézen ragadva, néjével kirohant a szobából. Alig ért ki a család onnét, az ablakpárkányon fekvő dinamit-töltény, mert az volt az égő tárgy, óriási dörrenéssel fölrobbant s nemcsak az ablakot, de a szoba berendezését is szétrombolta; magának a családnak azonban az ijedtségen kívül más baja nem történt. Ugy a bányatelepi rendőrkapitányság, mint a pécsi rendőrség részéről együttesen folyik a legszigorubb vizsgálat az ügyben.

— **(A házbérkrajcárok ügye.)**

Tegnap délelőtt 11 órakor a helybeli kereskedők és iparosok részéről husz tagu küldöttség tisztelgett *Littke* József kamarai elnöknel, hogy a házbérkrajcárok ügyében a kereskedők és iparosok érdekeinek képviseletére felkérjék. A küldöttséget *Csukás* Zoltán vezette, kinek beszédére *Littke* József válaszolt, sajnálattal konstatálván, hogy a belügyminiszterileg jóváhagyott házbérkrajcáradó-szabályrendelet ellen minden mozgalom hiábavaló. Hanem figyelmükbe ajánlotta a küldötteknek, hogy kísérik figyelemmel a torony alatt történő dolgokat s ha érdekeiket sértik, még a közgyűlési határozathozatal előtt tiltakozzanak ellene. A küldöttséget igen szívélyesen fogadta az elnök s egynegyed egykor távoztak a küldöttek a kamarai elnöktől.

— **(Állat az emberben.)** Tegnap délután aljas merényletet követett el a pályautca 1. szám alatti házban egy tizenhét éves meszégető suhanc egy kilenc éves kisleány ellen. Felcsalta a mit sem sejtő lánykát a ház padlására és ott meg akarta gyalázni. Szerencsére a leány sikoltozását szülei meghallották és kiszabadították a merénylő kezei közül. A leánya anyja ma délelőtt feljelentette az esetet a rendőrségnél, hol megindították a vizsgálatot a merénylő suhanc ellen.

— **(Szerencsétlenül járt gyermek.)** Szombaton délután véletlen szerencsétlenség történt a katonai gyakorlóter mellett, hol egy javított szántógépet próbáltak ki.

A gépet egy másik géphez vassodronnyal kötötték hozzá s úgy próbálták ki. Természetesen sok nézője akadt a gyerekseregben a látványosságnak s egy közülök, *Varga János*, tizennégyéves fiú, a sodronyra épen akkor lépett rá véletlenül, mikor a gép megindult s a sodrony felemelkedvén, a fiút a levegőbe dobta úgy, hogy mikor leesett jobb karját kitörte. Beszállították ápolás végett a városi kórházba.

— **(Megrendítő gyász.)** Ily cím alatt irtuk meg vasárnap lapunkban, hogy *Majorossy Győzőné* szül. *Szily Mariska*, *Majorossy Imre* polgármester menyje, szombaton váratlanul meghalt. A gyászestéről a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: »Alulírottak: minden boldogságától megfosztott férj s anyagi jószágú gyermeküket elvesztett mind két ági szülők, nagypapa, testvérek mérhetetlen fájdalommal jelentik az összes rokonságnak, barátaiknak és ismerőseiknek, hogy *Majorossy Victor* született *Szily Mariska* viruló élte 19-ik évében váratlanul elhunyt! Az Isten által oly korán magához kívánt nemes lélek hült teteme folyó hó 5-én délutáni 5 órakor fog a *Mária-utca 16.* számú gyásházban beszenteltetni s a budai külvárosi közsirkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra elhelyeztetni. A szent mise áldozat folyó hó 6-án délelőtt 9 órakor lesz a belvárosi plébánia templomban a Mindenhatóknak bemutatva. Pécs, 1899. évi június hó 3-án. Isten veled felejtethetetlen angyalunk! *Majorossy Victor* m. kir. honvéd huszár főhadnagy mint férj. *Likl János* mint nagypapa. *Majorossy Imre* és neje szül. *Berec Vilma*, mint ipa és napa, úgy gyermekük *Kálmán*, *Szily János* és neje szül. *Likl Aranka* mint szülők. *Szily Böske*, *Szily Terka* mint testvérek.« Pécs, szab. kir. város tisztikara ma délben a következő részvétirattal fejezte ki részvétét *Majorossy Imre* polgármester előtt: »Pécs szab. kir. város tisztikara szeretett polgármesterét és annak mélyen tisztelt családját váratlanul ért megrendítő gyászest alkalmából őszintén érzett legmelegebb részvételének ad kifejezést.« A részvétiratot a város összes tisztviselői aláírták. A haláleset folytán polgármesterünket ért gyász miatt a ma délutánra összehívott iskolaszéki ülést természetesen elhalasztották s az e hétre tervezett rendkívüli városi közgyűlést sem tartják meg. A korán elhunyt szép, fiatal asszony váratlan halálának oka — mint ma legilletesebb helyről értesülünk — rövid betegségének véletlen következményeként jött agyszélhűdés volt. A fiatal asszony temetése impozáns részvét mellett ma délután 5 órakor történt a *Mária-utcai* gyásházból. A temetésre megjelentek a helybeli helyőrségi tisztek és törzstisztek igen sokan; a városi tanács és tisztikar *Nendtvich Andor* h. polgármester vezetésével, a megyei tisztviselők, élükön *Kossits Kamill* főjegyzővel és *Vanis Sándor* főszolgabíróval; a zirci rendház tagjai *Incédy D.* igazgató vezetésével; *Pataky L. dr.* irgalmasrendi háziőrnök; *Hanny Gábor* kanonok és *Magenheim József*, belvárosi plébános; *Erreth János*, ügyvédhamarai elnök s a tanítótestület, a törvényszék, kir. tábla és pénzügyigazgatóság képviselői. A temetési szertartást fényes segédlettel *Károly Ignác* apátplébános végezte s a 44-ik gyalogezred zenekarának gyászdulója közben kísérte az egész város közrészvéte a fiatal, szép asszonyt utolsó útján ki a csendes nyugalom helyére.

— **(Beteg gyermekek mulatása.)** Sajátságos ötlete támadt egy Jersey-citybeli milliomosnőnek, akinek a négy éves gyermeke megkapta a számarhurutot és e ragadós betegség miatt a többi gyermekek társaságától teljesen el volt szigetelve. A gyöngéd anya, hogy unatkozó gyermekén segítsen, házi orvosától megtudta, hogy mely előkelő családokban vannak még az ő gyermekével egykoru számarhurutos gyermekek és amikor a névsort megkapta, elegáns meghívókat küldött szét a beteg dollárherceg nevében, amelyhez

a szülők részére felvilágosítás volt mellékelve. Csaknem valamennyi meghívott gyermek megjelent a mulatságon és a gyakori köhögési rohamok dacára igen jól mulattak. Az eszme pedig annyira megtetszett, hogy Jerseyben azóta már számos számarhögős mulatságot rendeztek. Különben ebben a dologban is igaz van a bölcs *Ben Akibának*. Ragályos betegségben szenvedőknek az összejövetelei már nem képeznek új dolgot. Londonban nemrég egy előkelő aglegény halt meg rákban, aki jó ideig nagy visszavonultságban élt, míg végre öt hónappal halála előtt tudakozódni kezdett, hogy nincs-e másik rákbeteg az ő szomszédságában. Nem hiába fáradozott, mert tiz urat sikerült megismernie, kik ugyanabban a retentő betegségben szenvednek. Ezeket a halálnak szánt embereket meghívta egy délután teaóra és mielőtt elváltak, a tiz rákbajos megállapodott abban, hogy míg élnek, hol az egyiknek, hol a másiknak a házában havonként legalább egyszer összejönnek.

— **(A veszedelmes talizmán.)** Végzetes dolog történt egy osztrák állampolgárral, a ki komolyan vette a lapok hirdetései közt azt a reklámot, hogy a *Volta-kereszt* minden betegséget meggyógyít. Ki ezt hirdeti, azt állítja, hogy csúz, köszvény, ischias, neuralgia, szivverés, migrén, fej- és fülfájás, álmatlanság, ideggyengeség és mindennemű ideg betegség meggyógyul tőle. E nyavalyák egyike gyötörte a jelzett férfit, rendelt tehát *Volta-keresztet* és kapott egy akkortól, hogy elfedte vele a két lapockáját és lecsüngött a derekáig. Használt-e a csúz, vagy a köszvény ellen, azt a megrendelő sohase mondta meg senkinek, mert néhány hét múlva összedagadt a háta, csunya sebek keletkeztek rajta s a szegény ember vérmérgezésben elhalt. Az orvosi vizsgálat aztán kiderítette, hogy mindezt a *Volta-kereszt* okozta és az a körülmény, hogy az elhaltnak apró pattanások voltak a hátán, melyeken át az izzadság által a *Volta-kereszt* réz- és cink-anyagából előálló vegyület behatolt a vérébe és azt megmérgezte. S hogy ez nem mese, bizonyítja az osztrák belügyminiszternek egy rendelete, mely a *Volta-kereszt* eladását és a lapokban való hirdetését megtiltotta.

— **(Leleplezett gavallérok.)** Pikkáns izü és felette szokatlan kérvény érkezett a kapitánysághoz. Egy szép asszony adta be a tulajdon férje, felsorolva benne az okokat, melyek e szokatlan eljárásra indították. Az asszony szép volt, feltűnő, elbűvölő szépség. A ki látta, rajta feledte szemeit. Édes volt a mosolygása, tetszetős a járása s világot betöltő forró vágy perzselte szívet. Szépségének tudatában nem elégedett meg a csendes családi tűzhelyel. Tetszett neki, hogy ésbontó szépsége lebilincseli a férfiakat s bolondul utána egy egész sereg ember. A vége az lett a szerelmes asszony regényének, hogy elhagyta férjét, aki most nemes dühében egyenkint sorolja fel azon boldog halandókat, kiknek a szép asszony tüzes tekintetéből jutott egy-egy boldogító sugár. Ha kíváncsiak reá megnézhetik a kapitányságnál. A férj azt kérelmezte, hogy szerelmeskedő nejét, ha ide érkeznek Miskolcra, hol most tartózkodik, toloncolják vissza. A kapitányság — tekintettel a férj elkeseredett hangulatára — elrendelte, hogy ha a szép *Cecilia* ide érkeznek, kísérjék figyelemmel s ha szabálytalan cselekedet bizonyulna reá, illetőségi helyére szállíttassák el. Sőhajtozó gavallérok, leleplezett szerelmesek, reszkessetek!

— **(Hallható fénysugarak és látható hangok.)** Van egy csodás elem a természetben, amelyik a kénnel keverve szokott előfordulni, a selen. Ez az elem a vilámmosság sötétben nem engedi áthatolni magán, világosságban pedig kitűnően vezet. A tudósok egész serege foglalkozik ennek a különös tüneménynek a kiaknázásával. Ezzel akarják a távolbalátás problémáját megoldani, ezzel akarják az utcai villamos és gázlámpá-

kat esténként önműködően meggyújtani, ezzel válogatják szét a különböző színű szemecskékből összekevert pornemeket és így tovább. Legérdekesebbek azonban azok a selennel végzett kísérletek, amelyek a hang-hullámok láthatóvá tétele és a fénysugarak meghallgatása körül történnek. Ha például piros színt vetítenek egy telefon-vezetékbe belekapcsolt selenre s egy lapátos kereket forgatnak a selen lemez előtt, úgy hogy a másodperc tizedrészeiben többször nem eshetik rá a fénysugár a selenre, akkor a telefon magától megszólal. Más hangot ad így a piros, a fehér, zöld, stb. szín. Ha pedig a hang hullámokat akarjuk látni, megfordítva kell végezni ugyanezt a kísérletet s a különböző hangoknak különböző színárnyalatok fognak megfelelni. Bell már régebben fölhasználta a selen eme tulajdonságait arra, hogy telefonált velük drót nélkül 10—15 méterre, de eddigelé még gyakorlati eredményt nem lehetett a selennel elérni, a nagy kísérletezések mégis az mutatják, hogy a selen csakhamar föl fog lépni az elektrotechnika terén s meghódítja a sugárzó energia minden fajtát.

— **(Leesett a létráról.)** Kenák János tamási lakos felment házában padlására. A mint a padláshoz támasztott létrán lefelé törekedett, felesége rákiáltott, ettől aztán Kenák János annyira megijedt, hogy leesett a létráról és összezúzta magát. Allapota veszedelmes.

— **(Tolvaj asszony.)** Özv. Török Pálné elment *Burka Ferenc* szegárdi óráshoz és egy pár aranyfülbevalót kínált megvételre. *Burka* előtt gyanusnak tűnt fel a dolog s nem vette meg. Később pedig kiderült, hogy a 20—25 frtot érő fülbevalók lopottak voltak s Török Pálné ellen lopás miatt a vizsgálat megindult.

— **(Negyvennégyezer keresztos viperát)** fogtak a múlt évben Németországban a köslini járásban. Mivel az állam minden elfogott viperáért negyedmárka jutalomdíjat fizet, a keresztos vipera-irtás az államnak 11,000 márkájába került. A rossz nyelvek azonban azt mondják, hogy a derék kösliniek egész vipera-telepeket rendeztek be, ahol is nagy gondal tenyésztek és nevelik a viperákat, amelyeknek párjáért fél márkát fizet az állam.

— **(Egy asszonyháború következményei.)** Messinában történt, hol nagyon forró az emberek vére. *Brusetti* kereskedő felesége és anyja összeveszttek és a kereskedő, édesanyja pártját fogta. A szóharcból csakhamar ökölharc lett, amelyben mindkét fél rokonai résztvettek. *Brusettiné* fivére összevagdalta sógora arcát, mire az úgy elkeseredett, hogy saját fivére segítségével feleségét, sógoróját és ezek anyját törrel megsebesítette, sógorának pedig tüdejét fúrta át. A fiatal embert haldokolva vitték a kórházba, a többit pedig a rendőrség letartóztatta.

— **(A nemzeti kaszinó estélye.)** A pécsi nemzeti kaszinó szombat este saját helyiségeiben ismét estélyt rendezett tagjai számára. A remek holdvilágos est kicsalta az estély vendégeit a terraszra, a hol a legkedélyesebben folyt a mulatság, míg bent a teremben *Rác Gusztó* zenekarának hangjai mellett a fiatalság táncrea perdült. A szombati estélyen ott volt *Kardos Kálmán*, a kaszinó elnöke és *Fejérváry Imre* báró főispán is. A megjelent hölgyek névsorát az alábbiakban adjuk: leányok: *Dávid Ilonka*, *Eckensberger* nővérek, *Folcz Elvira*, *Holics Lulu*, *Jeszenszky* nővérek (*Ibafa*), *Lakics Margit*, *Mendl Ella*, *Obetko Gizella*, *Piringer Aranka* (*Tamási*) *Pilch Böske*, *Pfeffer Ilka*, *Radocsay Mariska*, *Szánthó* nővérek, *Schwarz Margit*, *Thury Ilon*, *Zsiga Gizi*. Asszonyok: *Dr. Angyal Pálné*, *dr. Borsitzky Imréné*, *Deutsch Kornélné*, *dr. Darányi Ferencné*, *Eckensbergerné*, *dr. Friedl Károlyné*, *Folczné*, *Holics Gyuláné*, *Kaffka Károlyné*, *dr. Krasznay Miklósné*, *Littke Ernőné*, *Ludwig Károlyné*, *Magyary Lajosné*, *dr. Mendl Lajosné*, *Pfeffer Antalné*, *Pilch Antalné*, *dr. Paunz Li-*

pótné, Radocsay Sándorné, Szánthó Antalmé, özv. Thaler Gusztávné, Vachauer Károlyné, Zsiga Lászlóné stb.

— **(Szászadvégi futtatás.)** A new-yorki Ridgewood-parkban a minap különös futtatást rendeztek. Résztvettek a versenyen: Szid, egy elefánt, melyen egy ápoló ült; egy kerékpár egy elsőrangú amerikai versenyzővel; egy automobil kocsis, egy hatéves cirkuszló s végül Ben Ali, egy hosszuszőrű arab teve. A versenyt a századok versenyének nevezték el, mivel azok az állatok versenyeztek az ujjor vívmányai, a melyeket az ember évszázadok óta hatalma alá hajtott. A pályát külön e célra rendezték be és egy társaságnak megengedték, hogy fényképeket készítsen, úgy, hogy a különös versenyt legközelebb Londonban mutatják be mozgó fényképekben. Elsőknek az elefántot és a tevét indították el, utánuk következett a motoros kocsis s végül utolsónak indult a kerékpáros és a ló. De kevéssel később már egymás mellett voltak a versenyzők, úgy, hogy keskenynek bizonyult a versenypálya. A motoros kocsis a pálya benső körén maradt, az elefánt a közepén, utána a teve. A lovat és a kerékpárost így visszasszorították. A ló megbokrosodott a motoros kocsistól, a kerékpáros pedig nem mert előre nyomulni, mert félt, hogy az elefánt eltapossa. Végre a következő sorrendben érkeztek a célhoz: Első lett az elefánt négy tonna súlylyal, a második a kerékpáros. Utána következett a motoros kocsis, a teve és legutolsónak a ló. Az eredmény a sok néző között nagy izgatottságot okozott.

— **(Leégett fürdőhely.)** Coney Island, New-York közelében levő hírhedt fürdő- és mulatóhely, a minap teljesen leégett. A könnyű, többnyire fából épített pavillonokban gyorsan harapódzott el a tűz és rövid néhány óra alatt több, mint kétszáz vendéglő, sörház fürdőpavillon és más épület lett a lángok martaléka. A tűz pár órával egy rendőri rendelet után tört ki, mely rendelet a coney islandi rossz hírű csapszékeket különösen sújtotta. Azt hiszik tehát, hogy azok a vendéglősök gyújtották a tüzet, akiknek az üzlete e rendelet következtében lehetetlenné vált, hogy a biztosító társaságok legyenek kénytelenek az ő kárukat megfizetni. Miközben a lángok fölcsaptak, a bódék menekülő lakói sajátságos látványt nyújtottak. Fehérkötös pincérek, variaté színházbéli komédiások mindenféle szin-padi jelmezekben, kövér vendéglősnők tarka seregben hömpölyögtek a szűk utcán a tengerpart felé, cifra káromkodásokat eregetve, a minőket csak Coney Islandban lehet hallani. Több ház, amelyben tűzijátékok voltak beraktározva, fölrobbant, a gázcsövek megrepedtek és új tápot adott a nagy tűznek, mely körülbelül egy millió dollárnyi kárt okozott.

— **(Fogfájás a hegyeken.)** A Jungfrau-vasút építésénél alkalmazott mérnökök és munkások azt a tapasztalatot szereztek, hogy ha valaki sokáig tartózkodik a magas hegyeken, okvetlenül fogfájást kap. 2600 méter magasságban 8 napi otttartózkodás után az összes munkások heves fogfájást kaptak. Egymás mellett négy-öt foguk is fáj s az inyuk is megdagadt. Négy-öt nap múlva elmúlt a daganat és a fogfájás is, úgy, hogy nyoma sem maradt. Érdekes, hogy a legegészségesebb fogu emberek is megbetegedtek. Amerikában ezt a különös betegséget már régebben tapasztalták.

— **(Tolvaj cigányasszonyok.)** Két kóbor cigányasszony, Petrovics Róza és Petrovics Angyalka a napokban Gyűdön tömegesebb ruhalopást követett el. Vagy hat házhoz belopóztak és onnan különféle ruhaneműt lopnak el. A csendőrség hamarosan elfogta őket és bekísérte a börtönbe, a hol most várják büntetésüket.

— **(Az állami főreáliskola torna és dalünnepélye.)** Főreáliskolánk néhány év óta azt a szokást honosította meg, hogy minden tanév vége felé nyilvános torna- és

dalünnepélyt rendez, melyen a tanuló ifjúságnak a testgyakorlatban s az énekekben való jártasságáról beszámol a nyilvánosság előtt. Az idén, a mint már lapunk szombati számában irtuk, f. hó 3-án, szombaton délután rendezte ezt az ünnepélyt a városi tornacsarnok szabad terén. A közönség több évi tapasztalaton okulva, jóval az ünnepély megkezdése előtt kezdett már a színhelyre vonulni és mikor az ünnepély kezdődött, nemcsak az összes ülőhelyek voltak elfoglalva, hanem számosan kénytelenek voltak állni s így szűknek bizonyult a nagy tér az összegyűlt érdeklődő közönség számára, melynek sorában különösen nagy számmal voltak képviselve a tanfériák és a katonatisztikar. Fél 5 órakor vonult fel a tanuló ifjúság katonásan pergő dobszó mellett tetszetős: fehér-kék dreszben. A tanulók osztályonként mutattak be változatosnál-változatosabb gimnastikai gyakorlatokat. Különösen tetszetek a legjobb osztálybeliek által bemutatott elegáns ugrások, erős izmokra valló súlyemelések, akrobata ügyességgel végzett mutatványok a nyújtón, valamint a vasbot-csoportozatok s a befejezésül bemutatott élő gu-lák szabadon álló létrákon. Verseny közben játszott a 44. cs és kir. gyalogezred zenekara, melynek kísérete mellett a főreáliskolai ifjúsági dalárda egyes karban a következő énekszámokat adta elő: *Király-himnusz* Hoffer Károlytól, *Dalünnepén* Thern Károlytól, *Népdal-egyveleg* Eckhardt Antaltól, *Tavasszi dal* Dürner Ferenctől és *Magyar király-induló* Huber Károlytól, vegyes karra átírta Eckhardt Antal, intézeti zenetanár, kinek buzgóságáról a tanulók énekének szabatosága tett tanuságot. Az ünnepély fél 8 órakor ért véget és *Dischka Győző*, a főreáliskola igazgatója, alig győzte fogadni a közönség részéről nyilvánuló elismeréseket, melyekre valóban rá is szolgált, mert csak az az önfeláldozó kitartás, melylyel *Dischka Győző* igazgató a testgyakorlat és ének nemes művelését az intézetében gondozza, támogatva *Hemmerich* Károly tornatanár és *Eckhardt* Antal zenetanár szakértelmétől, tette lehetővé, hogy a pécsi közönségnek ilyen ritka és szép élvezetben része volt.

Művészet, irodalom.

○ Görögország nagy mysticusról, Pythagorasról kaptunk egy kis füzetet. A kis füzet, a Nagy Képes Világtörténet 28-ik füzeté, a második kötet 4-ik füzeté. Gyomlay Gyula írta. Az egész munka — Marcali Henrik szerkesztésében — 12. kötetet teszen; egy kötet ára diszkötésben 8 frt. Részletfizetésre is kapható; füzetenként is a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság, Budapest, VIII., Üllői-út 18.) s bármely hazai könyvkereskedésben. Egy füzet ára 35 kr. Minden héten egy füzet jelenik meg.

○ A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedű folyóirat ép most megjelent XI-dik füzeté tartalmazza a következő zenemű ujdonságokat: I. *Buday* István »Nézem a sok fénylő csilagot» magyar dalt. II. *D'Amant* Leo »Charmant» Pas de Patineurs. Legujabb angol szalon táncot. III. *Wagner* R. »Dal az alkony csillaghoz» »Tannhäuser» operából. Énekhanga zongora kísérettel. IV. *Grieg* Edward »Ariettáját» zongorára. Mindig ily gazdag, tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország” minden egyes füzeté, miért is minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal- műdal- couplé- szalon-tánczenét s hegedű ujdonságokat kedveli különösen figyelmébe ajánlhatok e zenemű folyóirat havonként kétszer megjelenő 10—10 oldal tartalmú füzetéi. Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható, előfizetések s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország” (Klöckner Ede) zenemű kiadóhivatalába Budapest, VI. Csengery-utca 62 sz. a. intézendők, honnan

árjegyzékek és az egyes évnegyedek gazdag tartalmát mutató jegyzékek, ingyen és bérmentve küldetnek.

○ Somogyiék Szombathelyen. Szombathelyről jelenti levelezőnk: Somogyi Károly színigazgató április közepén vonult be társulatával a szombathelyi kis színházba, a hol egy hónapig szándékozott előadásokat tartani. A szombathelyi közönség azonban a hónap elteltével nem engedte eltávozni a társulatot, hanem a direktort maradásra bírta mindaddig, a míg műsorát ki nem meríti. Az előadások minden nap telt ház előtt folynak, sőt a közönség egy része kénytelen bevárni az ujdonság következő előadását, mert a premierpublikum a jegyeket elkapkodja. Legutóbb két egymást követő estén az Aranylakodalom került színre, a melynek hatásos jelenetei oly lelkesedést keltettek a közönség sorában, hogy az nem akart távozni a színházból s csak szelíd karhatalommal lehetett a házat kiüríteni. Hétfőn, május 29-én volt B. Csik Irén jutalomjátéka, a ki a Bőregér című operettben lépett föl. Ez alkalommal Szilágyi Dezső, a társulat buffó színésze ezüst babérkoszorút és egyéb értékes tárgyat kapott.

Törvénykezés.

§ Csőd. A pécsi kir. törvényszék *Schön* és társa, mohácsi bejegyzett betéti társaság, bejegyzett cég ellen — melynek beltagja *Schön* szül. *Spitzer* Betti mohácsi lakos, ruhaüzlet-tulajdonos — a csődöt elrendelte. Csődbiztosul *Peitler* Imre kir. törvényszéki bíró; tömeggondnokul dr. *Auber* Tivadar, helyettesül dr. *Ferency* László ügyvédek rendeltettek ki. Igénybejelentési határidő július hó 7-dike; felszámolási határnap július 16-ika.

§ Elvágták a kezét. Mult év december 2-án történt, hogy *Hermann* István és *Schumm* Jakab erdőőrök, Frigyes főherceg szabari uradalmában rendes napi körutjokat tettek meg az erdőben, midőn két embert pillantottak meg, akik az erdőből fát loptak. *Hermann* István, kinél puská volt, üldözőbe vette a két menekülő fatolvajt, de meredek lejtőről futván le, fegyverét nem tudta használni, a fatolvajok egyike pedig ezt látva, hirtelen megállt és fejszéjével *Hermann* fejére akart sújtani. *Hermann* azonban jobb kezét feje fölé tartotta s így a baltaütés a kezét érte, melyről az éles fejsze a gyűrűs és kis ujját tövéből levágta. A sebesülésre az erdőőr ájultan rogyott össze s a fatolvajok — kiket *Schumm* Jakab üldözőbe vett, de elfogni nem tudott — elmenekültek. *Schumm* Jakab leírása után a megindított nyomozás során letartóztatták *Szaler* József lancsuki lakost s súlyos testisértés miatt feljelentették a pécsi kir. törvényszéknél, ahol ma délelőtt tartották meg ez ügyben a végtárgyalást. *Szaler* József azonban a végtárgyalás folyamán beigazolta, hogy azon a napon, melyen az eset történt, otthon tartózkodott s nem is járt az erdőben. Így a kir. törvényszék *Szaler* Józsefet a vád és következményei alól felmentette. Az ítéletben a kir. ügyész és a magánpanaszos is megnyugodott.

§ Verekedő rokonok. *Pfund* József és *János* kistótfalui lakosok már régóta ellenséges lábon éltek egymással s minden elképzelhetőt elkövettek egymás boszantására. Mult év december havában azután megtörtént, hogy *Pfund* János elment *József*ékhez, őket egy elene elkövetett csinyért felelősségre vonni, miközben összeveszték egymással s *János* dühében felkapott egy kaputámasztó karót, melylyel *Pfund* József karját ketté törte. Ezért a pécsi kir. törvényszék *Pfund* Jánost súlyos testisértés büntette miatt a ma délelőtt megtartott végtárgyalás után, hat hónapi börtönre ítélte. Az ítélet ellen úgy a vádlott, mint a kir. ügyész felebbezést jelentett be.

Tanúgy.

(**Tanítói korpótlék.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a romonyai róm. kath. hitközségi iskola részére, 1899. évi január hó elsejétől kezdődő joghatálytal, ötven forint tanítói korpótléket engedélyezett.

(**Tanfelügyelői iskolalátogatás.** *Salamon* József kir. tanfelügyelő, az évről évre vizsgákat megelőzőleg, már a múlt hét elején megkezdte a pécsi belvárosi elemi fiúiskola osztályainak látogatását, mely alkalommal iskolavizsgálatokat tartott. Az iskolalátogatásokat a kir. tanfelügyelő az elemi iskola VI. osztályának megvizsgálásával befejezte. A kir. tanfelügyelő valamennyi osztályban a tanulók előmenetele fölött megelégedését fejezte ki.

(**Ösztöndíj joghallgatóknak.** A *Schaumburg-Lippe* Adolf György herceg által alapított s a megye rendelkezése alatt álló jutalomdíjra az alispán pályázatot hirdetett. Pályázhatnak a pécsi püspöki jogakadémia baranyamegyei születésű hallgatói. Pályázati határidő folyó hó 14-ikének 11 órája.

(**Vizsgálatok sorrendje.** A pécsi felső kereskedelmi iskolában a vizsgálatokat a következő sorrendben fogják megtartani: június 21-én és 22-én szóbeli érettségi, június 19-én és 20-án írásbeli magánvizsgálatok és 23-dikán szóbeli magánvizsgálatok. Osztályvizsgálatok: június 15. d. e. II. o. ker. számtan, könyvvitel, algebra, június 15. d. u. I. o. földrajz, ker. számtan, június 17. d. e. algebra, francia, június 17. d. u. II. o. magyar közgazdaság, jog, június 19. d. e. II. o. német, áruismeret, francia, június 19. d. u. I. o. történelem, levelezés, ker. ismétlés, június 24-én d. u. II. o. földrajz, történelem, levelezés, június 24-én d. u. I. o. magyar, német, természettan. A bizonyítványok ünnepélyes kiosztása június 29-én történik. A polgári fiúiskolában a vizsgálatok a következő sorrendben lesznek: június 16-án d. e. 8 órakor az I. o., ugyanaznap d. u. 1/2, 3 órakor a II-ik o., június 17-én 8 órakor a III-ik o. növendékei vizsgáznak *Salamon* József kir. tanácsos tanfelügyelő elnöklete alatt.

TÁVIRATOK.

— **Royalista tüntetések Párisban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból sürgőnyzik, hogy *Loubet* elnök és *Dupuys* miniszterelnök tegnap délután Auteuilbe mentek a nagy akadályversenyre. Utközben a tömeg tisztelettel üdvözölte őket. Auteuilbe érkeztek azonban »Le a panamával!«, »Le *Loubet*val!«, »Éljen a hadsereg!« kiáltások fogadták őket. Sok letartóztatás történt. A letartóztatottak közt feltűnt egy, ki az elnöki tribün közelébe akart férkőzni. Ez *Christiani* gróf volt. A tribün előtt többször összeütközésre került a dolog. Az elnök testőrtisztjei és a republikánus gárda csak nagy bajjal tudták a tribünt megvédeni. Később *Loubet* mellett és ellene is ismét tüntetés volt. A rendőrség és a tüntetők között verekedés támadt és sokan megsebesültek. Száz embert tartóztattak le, köztük *Dion* grófot. A tüntetést a „hazafias liga” rendezte, valamint a royalista ifjuság és az antiszemita. A tüntetők jelvénye szegfű volt s a nagy közönség ellentüntetését mindenképp megakadályozni igyekeztek. Nagy botrányt keltett *Christiani* grófnak, a „Lovaregylet” tagjának eljárása, a mire *Dupuys* miniszterelnök arra való célzással, hogy a lovaregylet

meghívása folytán jelent meg a versenyen, ezt mondotta:

— Ha legnagyobb ellenségemet hívom meg, azt is másképp fogadtam volna!

Loubet rá is akartak rohanni, de *Brugere* tábornok és *Munir* bey lefegyverezték heves küzdelemben a támadókat. A „Soir” című lap jelentése szerint *Christiani* botjával ráütött *Loubet* és betörte az elnök kalapját. A „La Presse” jelentése szerint az elnök kocsiját és kíséretét tojással dobálták meg. *Grillies* gárdatisztnak fejét be is törték a verekedés közben. *Loubet* elnök azonnal tudatta vele, hogy a becsületrend keresztjét adományozza neki.

Párisban az éjjel a minisztertanács foglalkozott az eseményekkel. De a határozatot titokban tartják.

— **Zola Emil Párisban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Zola* Emil Párisba érkezett. Levelet írt a főügyésznek, hogy a versaillesi törvényszék ítéletét lakásán kézbesíthetik számára.

— **Kisiklott gyorsvonat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Polgárdon óriási rémületet keltett tegnap a budapesti gyorsvonatnak épen a berobogás előtt történt kisiklása. Nagyobb baj nem történt, csak két kalauz szenvedett kisebb sérüléseket. Az utasok vad ijedelemmel ugráltak ki a kocsikból és futottak be a pályaudvarba.

— **A Dreyfus-pör revíziója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párisi semmitőszék ítélete, melyet szombaton délután hirdettek ki, elrendeli Dreyfus pörének revízióját s az új tárgyalással a rennesi hadbírószék bizza meg.

Az este egészen nyugodt volt. Az utcák képe olyan mint rendesen.

A revíziópárti lapok mint az igazság és a jog diadalát ünneplik és annak a reménynek adnak kifejezést, hogy minden józan gondolkodású, jó hazafai meghajol majd a semmitőszék ítélete előtt és általános kibékülés és megnyugvás áll be.

Az Aurore és a Petite Republique azt kívánják, hogy a törvénytelen ségekért különösen *Mercyér* tábornokot lakoltassák meg.

A revízióellenes lapok nagyobb része beletörődik a semmitőszék ítéletébe és azt mondja, hogy mindenkinek alá kell vetnie magát az ítéletnek, hogy az országban helyreálljon a nyugalom, és bizalomteljesen várja az új haditörvényszék ítéletét. Az »Intransigeant«, »Libre Parole« és a »Echo de Paris« c. lapok ismert álláspontjuk helyességét hangoztatják.

Párisban *Dupuy* miniszterelnök elnöklete alatt minisztertanács volt. A minisztertanács elhatározta, hogy a »Sofie« cirkálóhajót, a mely most Porte de Franceben van, azonnal az Üdv szigetekre küldik, hogy Dreyfust Brestbe hozzák, a hová körülbelül e hó 26-án fog érkezni. Itt átadják a katonai hatóságnak és a rennesi katonafogházba szállítják.

— **Beszámoló.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nyiregyházán *Ferlicska* Kálmán vasárnap mondotta el beszámoló beszédét. Ismertette a politikai viszonyokat és a kormány tevékenységét.

— **A tolnamegyei muzeum megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Szegárdon* vasárnap nyitották meg Tolnamegye muzeumát, a melyet *Apponyi* Sándor gróf és *Wosinszky* esperes áldozatkészsége teremtett meg. A kormány részéről *Zsilinszky* államtitkár volt jelen. Reggel kilenckor *Fraknói* Vilmos misét mondott. Az ünnepet *Szé-*

chényi gróf főispán megnyitó beszéde kezdte meg. Utána *Wosinszky* ismertette a muzeumot *Zsilinszky* és *Fraknói* pedig a kormány nevében támogatást ígértek. Délben bankett volt. Vidéki városokban csak néhány helyen van olyan gazdag muzeum, mint a milyen a Tolnamegyei Muzeum, melynek 8 tágas termében 37,709 darab tárgy van elhelyezve.

Az ünnepség megkezdése előtt a vármegyeháza dísztermében történt a gyülekezés, a honnét 9 órakor a belvárosi rk. templomba vonultak isteni tiszteletre. Innen lementek a főgimnáziumnak izlésesen feldíszített tágas tornacsarnokába, a hol a szegzárdi dalárda a Himnusz elénekésével nyitotta meg az ünnepélyt *Klieber* György karnagy vezetése alatt. Gróf *Széchenyi* Sándor főispán és v. b. t. tanácsos ezután üdvözölte a kormány képviselőit és a többi illusztris vendégeket. A muzeum történetét és jelenlegi állapotát *Wosinszky* Mór, a muzeum igazgatója ismertette, utána *Döry* Pál alispán beszéd kíséretében felhívta a kormány képviselőjét, *Zsilinszky* Mihály államtitkárt és a szakegyesületek küldöttait a muzeum megnyitására és megtekintésére. Az alispán szavaira *Zsilinszky* Mihály államtitkár és *Fraknói* Vilmos püspök, a muzeumok és könyvtárak főfelügyelője, válaszoltak; mire *Wosinszky* Mór, muzeumi igazgató kalauzolása mellett megtekintették a muzeumot. Az ünnepi lakoma délután 1 órakor volt a kaszinó nyári pavillonjában. Délután népnepet tartottak a főgimnázium melletti téren a sárközi és agárdi tőzgyökeres lakosság részére. A sárköziak és agárdiak bemutatták a vendégeknek festői viseletüket és táncukat a szegzárdi tamburás banda játéka mellett. Az ünnepségen legkiemelkedőbb pontja volt gróf *Zichy* J. v. b. t. tanácsos felolvasása ázsiai utazásáról, melyet esti 9 órakor tartott meg a »Szegzárd szálló« dísztermében. Felolvasás után táncestélyt tartottak a szegzárdi rk. óvodát és gyermekmenhelyet fenntartó egyesület javára.

— **A gróf Hadik-Barkócsy gyermekek gyilkosa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az Esztergomban tegnap letartóztatott *Heim* Laura, mint a »Hircsarnok« írja, husz órai vallatás után beismerete, hogy ő mérgezte meg a gyermekeket.

— **Az osztrák derby nyertese.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben az osztrák derbyt, 100.000 korona díjat *Königswarter* báró »Pardon« nevezetű lova nyerte meg. Második volt *Galifard*, harmadik *Bonvivant*. Futott kilenc ló.

— **Az orvosi kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szeptember hóban Budapesten tartandó orvosi kongresszusra eddig 350-en jelentkeztek, köztük a híres *Rotschild* báró család egyik tagja, aki előadást jelentett be a sterilizált tejről.

— **Zavargó örmények.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyból írják: Geronigban Morea mellett nyolc örmény bujtogató rálött a katonaságra és egy altisztet és egy köztisztviselőt megsebesített. A katonák visszalöttek és mind a nyolc támadót megölték. A bitliszi vilajet egyik falujában öt törököt öltek meg az örmények s hét örményt letartóztattak. — Tegnap minisztertanács volt, amely a krétai kivándorlásokkal foglalkozott.

— **Halál az utcán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Schön* Adolf 60 éves pincér Budapesten az Aggteleki utcában öszszergyott és meghalt.

— **A bolgár fejedelem anyja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szófiában *Klementina* hercegné 82-ik születése napja alkalmából ma a fejedelmi palota katolikus kápolnájában ünnepies Te Deum volt.

— **Miniszterelnöki körutazás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Cantacuzeno* miniszterelnök tegnap Bukarestbe érkezett Moldvaország nagyobb városaiban tett körutjáról.

— **Antiszemita zavargások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bukarestben

az igazságügyminiszter az államügyészségekhez körrendeletet intézett, a melyben szigorú rendszabályokat rendel el az antiszemita zavargása esetére.

— **Munkás-tüntetés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben a Musikverein helyiségében ma népgyűlést akartak tartani a munkások, de a hatóság megtiltotta, mire körülbelül 6000 munkás tüntető sétát rendezett a Burgringen. A rendőrség közbelépett s 31 tüntetőt, köztük az Arbeiter Zeitung szerkesztőjét letartóztatta.

Szerkesztői üzenet.

Szent-Jakabi N. J. Mivel azt írja, hogy a választ a keddi számban várja, tehát a mai számban megüzenjük, hogy verse — rossz!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Ma kedden, f. hó 6-án
a „PANNONIA kertben”
a 44. gy. ezred zenekara
hangversenyt

rendez.

Szabad bemenet. Pschorr-sör.

10955. sz.

Tkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Wimmer Antal batinai lakos végrehajthatónak, ifj. Retkovácz Pávó darázi lakos végrehajtást szenvedett ellen 9 frt 65 kr tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Darázs községben a 1395. sz. tjkvben felvett A. I. 1—10. rdsz. alatti tk. birtokból ifj. Retkovácz Pávó fele rész hányadára 732 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi június hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Darázs községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 73 forint 20 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál, 1899. évi február hó 19. napján.

Székács
kir. albiró.

Ugy a hazai, mint a külföldi orvosi tekintélyek is elismerik és hangoztatják, hogy idült (kronikus) betegségek legbiztosabban a természeti eszközökkel gyógyíthatók.

A legelső és legtökéletesebben berendezett intézet, a melyben ezen alapon történik a gyógykezelés:

Dr. Palócz Ignác

v. kórházi orvos, k. egészségügyi tanár, intézete

Budapest, IX., Vámház-körút 7. (augusztus 1-től Kerepesi-nt 10.)

■ Gyógykezelés egész napon át. ■ Rendelés 10—12-ig és 3—5-ig. ■
■ Nőknél női kiszolgálás. ■ Elkülönített osztályok. ■
■ Díjazás hetenként 10—15 frt. ■ Prospectus ingyen. ■

A természeti eszközökkel képesek vagyunk a beteg test életerejét növelni, a benne képződött ártalmas és kóros anyagokat a szervezetből eltávolítani, a szervek normális működését létrehozni és az elgyengült vagy elkényeztetett testet megedzeni, megerősíteni.

Ezért gyógyítható ily módon még a legtöbb idült (kronikus) betegség is.

A tökéletes berendezés, a lelkiismeretes, gondos és egyéni (a beteg természetének megfelelő) gyógykezelés magyarázzák meg ama kitünő eredményeket (a meggyógyultak hiteles írásával bizonyíthatjuk), a melyeket még a legidültebb betegségeknel is, különösen elhízottság, asztma, reuma, ischias, neuralgia, köszvény, gyomor és nemi bajok, vérszegénység, bőr-, ideg- és női betegségek gyógyításánál biztosan elérünk.

Népszerű orvosi tanácsadó:
„Az egészség megővése és a betegségek gyógyítása.”
Írta: dr. Palócz Ignác. — Kapható a szerzőnél. — Ára 3 korona.

5592. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Okorág községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tételük közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi december hó 16-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5 és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi december hó 16-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi december hó 16-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság, 1899. évi május hó 25-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.